

Arrest

**nr. 240 291 van 31 augustus 2020
in de zaak RvV X / VIII**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 8 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 14 november 2019 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat M. SAMPERMANS en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten.

Op 29 juli 2009 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 13 maart 2019 verzoekt de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken het statuut van subsidiaire bescherming van de verzoekende partij in te trekken op basis van artikel 49/2, §4, eerste lid, tweede zin en artikel 55/5/1, §2, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 15 juli 2019 stuurt de commissaris-generaal een brief naar de verzoekende partij waarin hij aangeeft dat er nieuwe elementen ter zijne kennis werden gebracht die hem ertoe zouden kunnen aanbrengen de subsidiaire beschermingsstatus van de verzoekende partij op te heffen op basis van artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij wordt opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud.

Op 7 augustus 2019 wordt de verzoekende partij gehoord op het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Op 8 oktober 2019 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus van de verzoekende partij. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt luidt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, van Koerdische origine te zijn en afkomstig te zijn van Sheikhan, Centraal-Irak. U en uw familie zouden nooit politiek actief zijn geweest in uw land van herkomst. U zou een theesalon hebben uitgebaat in Sheikhan. In de late avond van 26 maart 2009 zou u onderweg naar huis zijn benaderd door onbekende mannen, op zoek naar het adres van de ‘Mukhtar’ (wijkverantwoordelijke). U zou uw hulp hebben aangeboden door met hen mee te rijden naar de ‘Mukhtar’. Echter, de mannen zouden plots een andere richting hebben genomen waarna u zich realiseerde dat u werd ontvoerd. Uw mobiele telefoon zou zijn afgenomen en u zou naar een onbekend huis zijn gereden. U zou er gedurende ongeveer drie kwartier zijn vastgehouden en er zijn gevraagd de ‘Jihad’ te voeren door explosieven te plaatsen in uw theesalon. Deze zou frequent zijn bezocht door officieren, kolonels en politiemannen. Uw belagers zouden zichzelf geïdentificeerd hebben als leden van de ‘Mujahiddin’ (religieuze vrijheidsstrijders) en zich ‘terroristen’ hebben genoemd. U zou in ruil voor de aanslag op uw theesalon een hoge som geld ontvangen. Nadat ze u niet zouden hebben kunnen overtuigen van de zin van een dergelijke actie zou u met de dood zijn bedreigd. Hierdoor zou u onder dwang hebben ingestemd met de opdracht. U zou zijn vrijgelaten. Er werd afgesproken dat u de volgende ochtend de explosieven in ontvangst moest nemen in een plaatselijke moskee. Na uw vrijlating zou u gedurende vijf dagen zijn ondergedoken bij uw oom. Uit vrees voor vervolging door terroristen vanwege uw weigering mee te werken aan een aanslag zou u Irak ontvlucht zijn en op 1 april 2009 illegaal naar Turkije zijn gereisd. Vervolgens zou u clandestien per vrachtwagen naar België zijn doorgereisd, waar u op 22 april 2009 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Op 29 juli 2009 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in uw hoofde een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hoewel er geen geloof gehecht kon worden aan uw asielrelaas, werd u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend omdat er een situatie van veralgemeend geweld heerste in de provincie Ninewa, waar u verklaarde in Sheikhan gewoond te hebben tot aan uw vertrek uit Irak.

Nadat u het subsidiaire beschermingsstatuut werd toegekend, legde u uw Iraaks paspoort, afgeleverd op 18 september 2013, voor in het kader van een vraag om correctie van individuele gegevens. Uit dit paspoort bleek dat u nog herhaaldelijk naar Irak zou zijn teruggekeerd, zo zou u immers van 15 juli 2015 tot 6 augustus 2015 en van 8 september 2018 tot 30 september 2018 naar Irak zijn gereisd.

Op 13 maart 2019 stelde de Directeur-Generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een formele vraag aan het CGVS om uw subsidiaire beschermingsstatus in te trekken.

U werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 7 augustus 2019 teneinde de mogelijkheid van de intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus te evalueren. Tijdens dit persoonlijk onderhoud stelt u dat u eigenlijk in 1987 in Amadiya, Iraaks-Koerdistan, geboren bent, u omwille van de Anfal-campagne in 1988 met uw familie naar Turkije vluchtte en jullie vervolgens in 1989 naar Sheikhan, provincie Ninewa, verhuisden, waar u vervolgens verbleef tot aan uw vertrek uit Irak in 2009. U geeft aan dat u dit niet eerder had vermeld omdat u het zelf ook niet wist en uw moeder u dit nooit had verteld. U kwam dit pas te weten toen u op de Iraakse ambassade een paspoort had aangevraagd en ze daar zeiden dat u in Amadiya geboren was. Daarnaast geeft u aan dat uw moeder, broer en zus in 2014, met de komst van IS, gevlucht waren uit Sheikhan en naar een opvangcentrum in Domiz, Iraaks-Koerdistan, vluchtten, waar uw broer en zus momenteel nog steeds verblijven. Voorts bevestigt u tijdens het persoonlijk onderhoud ook dat u na het ontvangen van uw subsidiaire beschermingsstatus nog twee keer naar Irak terugkeerde. Zo zou u op 15 juli 2015 een eerste keer naar Irak zijn teruggekeerd om uw moeder bij te staan, daar zij erg ziek was en geopereerd diende te worden. U bleef uiteindelijk tot 6 augustus 2015 in Irak en verbleef gedurende deze periode bij uw broer

en zus in Domiz. Op 3 september 2018 is uw moeder overleden, waarna u op 8 september 2018 besloot om een tweede keer naar Irak terug te keren om het begrafenisritueel bij te wonen. U bleef vervolgens tot 30 september 2018 in Irak en andermaal verbleef u gedurende uw verblijf in Irak bij uw broer en zus in Domiz.

Hiernaast geeft u aan dat u momenteel niet naar Irak kan terugkeren en u uw subsidiaire beschermingsstatus dient te behouden omdat de problemen waarom u Irak in 2009 heeft verlaten momenteel nog steeds actueel zijn. Zo geeft u aan dat u bij een terugkeer naar Sheikhan riskeert uw mentale weerbaarheid te verliezen, in de gevangenis opgesloten te worden of vermoord te worden. Daarnaast kan u zich niet in Koerdistan vestigen omdat u daar niemand hebt op wie u kan steunen en vreest u dat de politie u daar zal arresteren omdat zij denken dat u in 2009 met de terroristen heeft samengewerkt.

Ter staving van uw verklaringen legt u volgende originele documenten voor: een individualiteitsattest, medische attesten, uw paspoort, uw identiteitskaart, een uittreksel van uw Belgisch strafregister en uw Belgische gezinssamenstelling. Eveneens legt u een kopie voor van volgende documenten: de overlijdensakte van uw moeder (inclusief vertaling) en medische attesten betreffende uw moeder.

B. Motivering

U kreeg op 29 juli 2009 het statuut van subsidiair beschermde. Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u subsidiaire bescherming kreeg, heden uw beschermingsstatus moet worden ingetrokken.

Artikel 55/5/1, §2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het CGVS de subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijk gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.

De identiteit, nationaliteit en herkomst maken de kernelementen uit in een asielpcedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielaanvrager op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat u in België een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend onder een valse identiteit. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat u uw paspoort bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) voorlegde naar aanleiding van een vraag om correctie van individuele gegevens. Hoewel u in 2009 in het kader van uw verzoek om internationale bescherming beweerde geboren te zijn in Sheikhan, provincie Ninewa (Centraal-Irak), blijkt op het door u voorgelegde paspoort dat 'Duhok', gelegen in de Koerdische Autonome Regio (KAR), aangegeven staat als uw geboorteplaats. Ook blijkt uit dit paspoort dat u in 2015 en 2018 naar Noord-Irak zou zijn gereisd. Omwille van dit nieuwe element werd u opgeroepen voor een bijkomend persoonlijk onderhoud op het CGVS ten einde uw verkregen subsidiair beschermingsstatuut te heronderzoeken. Na dit persoonlijk onderhoud en na analyse van de elementen aanwezig in uw dossier, blijkt dat uw statuut moet worden ingetrokken en dit omwille van volgende redenen.

Er zijn namelijk ernstige twijfels gerezen omtrent uw werkelijke herkomst en verblijfplaats(en) voor uw vertrek uit uw land.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het paspoort dat u bij de DVZ voorlegde voor de correctie van uw individuele gegevens, en dat werd afgeleverd op 18 september 2013, niet Sheikhan maar wel Duhok, Noord-Irak, vermeldt als uw geboorteplaats. Daarenboven blijkt uit dit paspoort ook dat uw geboortedatum 3 januari 1987 en niet 2 november 1989 betreft, zoals u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming beweerde (zie kopie paspoort in het administratief dossier). U geeft hierbij aan dat u in feite in 1987 in Amadiya, provincie Duhok, geboren bent, u als baby met uw ouders naar Turkije vluchtte omwille van de Anfal-campagne en jullie in 1989 naar Sheikhan, provincie Ninewa, gingen, waar u vervolgens tot aan uw vertrek uit Irak verbleef. U geeft aan dat u dit niet eerder had vermeld omdat u het zelf ook niet wist en uw moeder u dit nooit heeft verteld. U kwam dit pas te weten toen u op de Iraakse ambassade een paspoort had aangevraagd en ze daar zeiden dat u in Amadiya geboren was (CGVS, p. 4-5 en 8). Deze uitleg kan echter geenszins overtuigen. Vooreerst is het weinig

aannemelijk dat uw moeder of vader u nooit ingelicht zouden hebben over een dergelijk cruciaal element als uw juiste geboorteplaats en -datum. Ten tweede, is het ook weinig geloofwaardig dat u nooit eerder identiteitsdocumenten gehad zou hebben waarop 'Amadiya' of 'Duhok' als uw geboorteplaats aangegeven zou staan. Aangezien de Iraakse ambassade in Parijs en Brussel documenten afleveren waarop Duhok aangegeven staat als uw geboorteplaats, kan redelijkerwijze aangenomen worden dat ook de eerdere identiteitsdocumenten die u gehad zou hebben dit zouden aangeven als uw geboorteplaats. In dat opzicht is het dan ook weinig geloofwaardig dat u uw echte geboorteplaats nooit eerder te weten zou zijn gekomen of dat uw eerdere identiteitsdocumenten telkens 'Sheikhan' zouden vermelden als uw geboorteplaats. Daarenboven had u in 2009, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, een Iraakse identiteitskaart voorgelegd waarop stond dat uw geboorteplaats 'Sheikhan' was, maar werd dit identiteitsdocument door de Federale Politie als 'vals' beschouwd (zie 'rapport authenticatie Federale Politie', dd. 16 juni 2009, in het administratief dossier). Dat u destijds een vals identiteitsdocument voorlegde toont aan dat u toen reeds trachtte de Belgische autoriteiten te misleiden door informatie over uw identiteit en herkomst verborgen te houden. Het CGVS kan zich dan ook niet van de (ernstige) indruk ontdoen dat u leugenachtige verklaringen aflegt omtrent uw identiteitsgegevens en dat de gegevens die op uw huidig paspoort staan duiden op uw daadwerkelijke geboorteplaats en regio van herkomst, in casu Duhok, gelegen in de Koerdische Autonome Regio (KAR).

Voorts valt u ook door de mand wanneer u enkele herkomstvragen over Sheikhan werden gesteld, nochtans de stad/regio waarvan u beweert afkomstig te zijn. Vooreerst is het bijzonder opmerkelijk dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud dd. 7 augustus 2019 beweert dat u binnen Sheikhan in 'Seroqani' woonde (CGVS, dd. 7 augustus 2019, p. 13), terwijl u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in 2009 verklaarde dat u in Sheikhan altijd in de wijk 'Ares Ain' woonde en 'Sarugani' (ofwel 'Seroqani') een dorp buiten de stad Sheikhan was dat bekend stond voor zijn waterbron (CGVS, dd. 12 juni 2009, p. 1). Dat uw huidige verklaringen over uw woonplaats in Sheikhan volledig verschillen van de verklaringen die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in 2009 aflegde, ondermijnt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden herkomst uit Sheikhan. Ook blijkt uw huidige kennis over Sheikhan bijzonder gebrekkig te zijn. Zo slaagt u er niet in om andere wijken of buurten van Sheikhan op te sommen en blijft u zeer algemeen door te stellen dat er veel plaatsen waren, waaronder ziekenhuizen, bergen en scholen (CGVS, p. 13). Hoewel u er wel in slaagt om enkele omliggende dorpen te vermelden, is het opvallend dat geen van de door u genoemde dorpen op kaart teruggevonden kunnen worden (zie administratief dossier). U haalt hierbij aan dat u veel vergeten bent omdat u ondertussen al tien jaar geleden vertrokken bent uit Sheikhan (CGVS, p. 13). Deze uitleg kan echter verre van overtuigen. Van iemand die beweert gedurende een periode van ongeveer 20 jaar in Sheikhan gewoond te hebben, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij beter op de hoogte is van zijn stad, ook jaren na zijn vertrek. Uw huidige gebrekkige kennis over Sheikhan doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Sheikhan.

De vaststelling dat op uw identiteitsdocumenten Duhok, Noord-Irak, staat aangegeven als uw geboorteplaats, u meermaals naar de Koerdische Autonome Regio reisde en uw kennis over Sheikhan zeer gebrekkig is, doet sterke vermoedens rijzen dat uw daadwerkelijke herkomst niet in Sheikhan, Centraal-Irak, maar wel in Duhok en Noord-Irak ligt. Dat u telkens gedurende een periode van meer dan 20 dagen naar Iraaks-Koerdistan reisde en u er altijd in de regio van Duhok verbleef, toont bovendien aan dat u een link heeft met de regio en u er ook duurzaam kan verblijven.

Bovenstaand vermoeden wordt verder versterkt door informatie die via uw Facebookpagina, waarvan u toegeeft dat het uw Facebookpagina betreft (CGVS, p. 6) en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, teruggevonden kon worden. Zo kon via uw Facebookpagina immers ook de Facebookpagina van uw broer [K.] teruggevonden worden. Hoewel u beweert dat uw broer momenteel in een opvangcentrum voor vluchtelingen in Domiz verblijft (CGVS, p. 6), is het bijzonder opmerkelijk dat uw broer op zijn Facebookpagina bij zijn publieke plaatsbepaling aangeeft afkomstig te zijn uit 'Duhok', momenteel in 'Amedi' (Amadiya) te verblijven en een video post over de sneeuwval in de stad Amedi (zie kopie in het administratief dossier). Bovendien geeft uw broer op zijn Facebookpagina ook aan dat hij gestudeerd heeft aan het 'Amedy technical institue Administration of Department', andermaal een duidelijke verwijzing naar een vast verblijf in Amadiya en Iraaks-Koerdistan. Dat uw broer op zijn Facebookpagina zijn band met Duhok en Amadiya op een dergelijke expliciete wijze uit, doet verder vermoeden dat de band die u en uw familie met Duhok en Amadiya hebben groter is dan u zelf tracht voor te houden. Daarnaast geeft uw broer op zijn Facebookpagina ook aan bij de politie van Duhok te werken en post hij verschillende foto's waarop hij in een Koerdisch politie-uniform valt te zien. Het is allesbehalve geloofwaardig dat uw broer bij de politie van Duhok zou werken indien hij zelf niet uit de

regio afkomstig zou zijn en hij momenteel in Domiz in een opvangcentrum voor vluchtelingen zou verblijven. Bovenstaande bevindingen lijken er daarentegen veeleer op te wijzen dat uw broer geboren en getogen is in Iraaks-Koerdistan en zijn leven zich daar ook altijd heeft afgespeeld. Bijgevolg kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat uw broer, en bij uitbreiding ook de rest van uw familie, momenteel in een opvangcentrum voor vluchtelingen in Domiz verblijft, waardoor evenmin geloof gehecht kan worden aan uw verblijf bij uw broer en zus in Domiz tijdens uw reizen naar Iraaks-Koerdistan in 2015 en 2018. U geeft bijgevolg ook geen zicht op de situatie van uw familie in Iraaks-Koerdistan en waar u verbleven heeft bij uw reizen naar Iraaks-Koerdistan van 2015 en 2018. Bovenstaande bevindingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw geboorteplaats en versterkt andermaal het vermoeden dat u, als 'broer van', niet van Sheikhan, Centraal-Irak, afkomstig bent maar dat u daarentegen wel geboren en getogen bent in Duhok, Iraaks-Koerdistan.

Wanneer er op uw eigen Facebookpagina bovendien gekeken wordt naar de 'vind-ik-leuks' en commentaren op uw foto's, valt meteen op dat van de personen met wie u op Facebook interactie heeft een groot deel bij hun publieke plaatsbepaling aangeeft afkomstig te zijn uit Duhok, Iraaks-Koerdistan. Er dient dan ook geconcludeerd te worden dat uw vriendennetwerk op Facebook voornamelijk bestaat uit personen afkomstig van of verblijven in Duhok, Iraaks-Koerdistan. Deze conclusie doet andermaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vermeende herkomst uit Sheikhan, Centraal-Irak, en doet nogmaals sterk vermoeden dat u afkomstig bent uit Duhok, Iraaks-Koerdistan, hetgeen eveneens op uw paspoort vermeld staat als uw geboorteplaats.

Daarenboven is het bijzonder opvallend dat u kort na uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 7 augustus 2019 plots besloot uw Facebookpagina af te schermen en de publiek zichtbare foto's te verwijderen (zie kopie in het administratief dossier). Dat u het nodig achtte om na uw persoonlijk onderhoud op het CGVS uw Facebookpagina af te schermen en foto's te verwijderen, lijkt er op te wijzen dat u bepaalde informatie voor de Belgische autoriteiten verborgen trachtte te houden. Andermaal doet dit het vermoeden rijzen dat u de Belgische autoriteiten bewust trachtte te misleiden.

Gelet op deze vaststellingen blijkt dat u de subsidiaire beschermingsstatus destijds werd toegekend op grond van door u verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van uw subsidiaire beschermingsstatus, zijnde uw identiteit en herkomst.

Bovenstaande vaststellingen tonen aan dat u bewust getracht heeft om de Belgische asielinstanties te misleiden door bepaalde informatie achter te houden en door bedrieglijke verklaringen af te leggen. Hierdoor is de geloofwaardigheid van uw verklaringen, waarop het CGVS zich baseerde voor het toekennen van uw subsidiaire beschermingsstatus op fundamentele wijze ondermijnd. Het CGVS kan geen geloof meer hechten aan uw beweerde herkomst uit Sheikhan, provincie Ninewa (Centraal-Irak), en heeft daarentegen sterke vermoedens dat u afkomstig bent uit Duhok, Iraaks-Koerdistan. Het CGVS wijst erop dat van een verzoeker mag worden verwacht dat hij zijn volledige medewerking verleent teneinde de bevoegde instanties toe te laten een zo volledig mogelijk onderzoek naar de gegrondheid van zijn asielrelaas te voeren om zich een beeld te vormen van de eventueel daaruit voortvloeiende nood aan bescherming. De medewerkingsplicht vereist van een verzoeker dat hij zo gedetailleerd en zo correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, herkomst, leefwereld en asielrelaas en dit vanaf de aanvang van de procedure. Gelet op bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet voldaan heeft aan de medewerkingsplicht.

De gedane vaststellingen in verband met uw eerdere plaatsen van verblijf zijn constitutieve elementen van uw verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg kan terecht worden besloten tot de intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet aangezien u de subsidiaire beschermingsstatus kreeg op grond van verkeerd weergegeven en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van uw subsidiaire beschermingsstatus.

U haalt verder nog aan dat u momenteel niet naar Irak kan terugkeren en u uw subsidiaire beschermingsstatus dient te behouden omdat de problemen waardoor u Irak in 2009 heeft verlaten nog steeds actueel zijn. Zo geeft u aan dat u bij een terugkeer naar Irak riskeert uw mentale weerbaarheid te verliezen, in de gevangenis opgesloten te worden of vermoord te worden (CGVS, p. 14-16). Zoals reeds eerder beargumenteerd werd in de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van 29 juli 2009, kan er geen geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde redenen voor uw vertrek

uit Irak in 2009. Het gegeven dat u nu naar aanleiding van een evaluatie van uw subsidiaire beschermingsstatus louter verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich ook niet van die aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid. Het gegeven dat er heden ook geen geloof meer gehecht kan worden aan uw herkomst uit en verblijf in Sheikhan, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van de problemen die u in 2009 in Sheikhan gekend zou hebben.

Er zijn geen elementen voorhanden waardoor u in aanmerking zou komen voor het bekomen van de vluchtelingenstatus op basis van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Wat betreft de medische attesten en de overlijdensakte van uw moeder dient te worden opgemerkt dat het hier enkel kopieën, én geen originele stukken, betreft, waardoor de authenticiteit en herkomst van deze documenten niet kan worden nagegaan. Dergelijke kopieën zijn gemakkelijk manipuleerbaar en kunnen bovendien door om het even wie, waar en wanneer zijn opgemaakt. Aldus dragen deze documenten geen bewijswaarde. Hierbij dient bovendien nog aan toegevoegd te worden dat er in Irak op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten, aangekocht kunnen worden (zie Landeninformatie CGVS "COI Focus Irak: corruptie en documentenfraude"). De bewijswaarde hiervan is dus zeer gering. De overige door u voorgelegde identiteitsdocumenten, met name uw paspoort, identiteitskaart en individualiteitsattest, doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Deze documenten tonen immers net aan dat u niet van Sheikhan, maar daarentegen wel van Duhok afkomstig bent. Evenmin doen de door u voorgelegde Belgische documenten, met name uw uittreksel uit het strafregister, medisch attest en gezinssamenstelling, afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Deze documenten tonen immers enkel uw verblijf in België en blanco strafregister aan, elementen die momenteel niet ter discussie staan.

Voorts zijn er geen indicaties dat u in de Koerdische Autonome Regio (KAR) - waartoe Duhok behoort - een reëel risico op ernstige schade loopt. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. .

Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en PMU verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olieinkomsten verloor. Na het Koerdische onafhankelijkheidsreferendum kampt de regio met een zware politieke crisis en machtsstrijd tussen de Koerdische partijen, alsook een diepe economische crisis. De aanhoudende spanningen met de centraal-Iraakse regering omtrent de verdeling van de olie-export en de inkomstenverdeling hiervan, alsook de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden zet de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp, maar heeft tot op heden weinig impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van het ISF, pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden. Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije vijf jaar drie grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen

waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen viel een beperkt aantal burgerdoden. Sinds 2016 vonden er geen terroristische aanslagen plaats waarbij burgerslachtoffers te betreuren vielen.

Daarnaast vonden in de KAR een aantal geïsoleerde en kleinschalige aanvallen van IS plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. Niettegenstaande de KAR relatief gespaard blijft van ISIL-activiteiten, geniet ISIL steun in het gebied rond het Halabja-gebergte, en is het erin geslaagd zijn draagvlak en invloed uit te breiden tot voorbij het Halabja-gebergte, mede door lokale Koerdische strijders te rekruteren. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Koerdische autoriteiten sinds januari 2018 meerdere vermeende ISIL-cellen hebben opgerold, voornamelijk in de provincie Suleymaniah. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Koerdische veiligheidsdiensten om dergelijk geweld te voorkomen.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in het gebied aan de grens met Iran en Turkije, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. Sinds er op 25 juli 2015 een einde kwam aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK, voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt. In december 2017 begon het Turkse leger ook grondoffensieven uit te voeren op Iraaks grondgebied, waardoor de aanwezigheid van Turkse militairen in de rurale gebieden in Dohuk en Erbil toenam. Aan deze grondoffensieven kwam een einde nadat de Iraakse premier in september 2018 aan de federale grensautoriteiten de opdracht gaf de bewaking van de grens met Turkije te versterken.

Sinds een viertal jaar voert Iran, in de strijd tegen Koerdische rebellen, opnieuw sporadisch aanvallen uit op de Noord-Iraakse, meer bepaald op KDPI-doelwitten. De aanval in september 2018, waarbij Iran het hoofdkwartier van de KDPI viseerde, was de eerste Iraanse aanval waarbij er burgerslachtoffers te betreuren vielen.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers over luchthavens beschikt in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Sinds eind maart 2018 zijn terug rechtsreeks vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in. De Turkse nationale vliegtuigmaatschappij Turkish Airlines besliste omwille van politieke redenen alleen nog op Erbil en niet meer op Suleimaniya te vliegen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Dohuk in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Dohuk een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Dohuk. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de redelijkheidsplicht en de materiële motiveringsplicht.

In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

2.1.1. Gelet op de samenhang tussen de middelen worden ze samen besproken.

2.1.2. Vooreerst geeft de verzoekende partij een korte theoretische uiteenzetting omtrent het zorgvuldigheidsbeginsel, redelijkheidsbeginsel en de motiveringsplicht. Vervolgens stelt de verzoekende partij dat zij tijdens haar gehoor verklaard heeft dat zij nooit op de hoogte geweest is van haar werkelijke geboorteplaats en geboortedatum. De verzoekende partij stelt dat pas bij de afgifte van haar paspoort in 2013 zij te weten gekomen is waar zij geboren is en dat dit niet de plaats is waar zij haar leven lang gewoond heeft. De verzoekende partij betoogt dat zij op dat moment navraag gedaan heeft bij haar moeder, die inderdaad verklaard heeft dat zij geboren is in Amadiya en daar als baby nog enkele maanden gewoond heeft voordat de hele familie omwille van de Anfal-campagne naar Turkije vluchtte en zich vervolgens vestigde in Sheikhan, vanwaar zijn vader afkomstig was. De verzoekende partij betoogt dat zij geen enkele herinnering heeft aan de gebeurtenissen die zich zo vroeg in haar leven hebben afgespeeld. Haar vader overleed toen zij 10 jaar oud was, en ook aan hem heeft zij dus niet veel herinneringen. Aangezien haar broer en zus beiden jonger zijn, was haar moeder de enige persoon die haar ooit kon vertellen over hun vroegere woonplaats. Zij heeft dit blijkbaar nooit gedaan. De verzoekende partij vervolgt dat uit haar eerdere gehoren trouwens blijkt dat zij, zoals dat traditioneel gebruikelijk is, na de dood van haar vader voornamelijk werd opgevoed door haar oom. De verwerende partij toont aldus geenszins aan dat het ongeloofwaardig is dat zij zelf nooit op de hoogte was van het verhaal omtrent haar geboorte en haar eerste levensjaren.

Verder verklaart de verzoekende partij ook dat haar familie in 1989 in Sheikhan is aangekomen en zich daar heeft gevestigd. Dit komt overeen met de gegevens op de identiteitskaart die de verzoekende partij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming voorgelegd heeft. Deze identiteitskaart werd inderdaad afgeleverd alsof haar aankomst in Sheikhan haar geboorte daar was. Volgens de verzoekende partij hebben ze dit destijds gedaan teneinde een extra kiesgerechtigde te creëren. Thans wordt deze identiteitskaart van valsheid beticht. Het rapport van de federale politie waarnaar wordt verwezen dateert echter van voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekende partij en was dus in het verleden blijkbaar ook niet van aard om enige twijfel te zaaien omtrent de werkelijke afkomst van verzoeker. De verzoekende partij stelt ook dat het onduidelijk is waarom zij heden ervan beticht wordt een valse identiteitskaart te hebben voorgelegd, terwijl dit in 2009 gezien werd als een normaal probleem dat zich stelt met talloze Irakese documenten.

Vervolgens stelt de verzoekende partij dat: *“De verwerende partij wijst vervolgens op enkele vage, ongedetailleerde antwoorden die verzoeker heeft gegeven op enkele herkomstvragen over Sheikhan. Het past hier om vooreerst de omstandigheden in rekening te nemen. Niet alleen werden er verzoeker zeer gedetailleerde vragen gesteld over een stad die hij meer dan tien jaar geleden verlaten heeft, maar bovendien blijkt uit de schriftelijke weerslag van het gehoor duidelijk dat verzoeker erg geschrokken en verontrust was over hetgeen hem tijdens het gehoor werd gezegd.*

Zoals verzoeker zelf aangaf had hij alvorens naar Irak te reizen bij de gemeente geïnformeerd, waar hem was verzekerd dat het geen probleem zou zijn als hij terug naar Irak zou reizen. Bovendien blijkt uit het feit dat hij bij de DVZ een aanvraag tot correctie van zijn gegevens heeft gedaan dat hij nooit had vermoed dat de verschillende gegevens omtrent zijn identiteit van die aard zouden zijn om zijn subsidiaire beschermingsstatus in gevaar te brengen. Tot slot was hem pas voordien meegedeeld dat de Belgische politie zijn oude identiteitskaart vals had verklaarde. In deze omstandigheden is het niet verwonderlijk dat verzoeker niet met de nodige nauwkeurigheid kan antwoorden op de vragen die hem gesteld worden met betrekking tot de geografische indeling van de stad Sheikhan.

Tot slot kan er worden opgemerkt dat er ook bij verzoekers asielaanvraag in 2009 herkomstvragen werden gesteld. Deze vragen zijn normaal gezien zo ontworpen dat zij de interviewer in staat stellen om te achterhalen of een asielzoeker werkelijk kennis heeft van zijn beweerde afkomst. In 2009 werd er echter zonder enig probleem aangenomen dat verzoeker werkelijk afkomstig was uit Sheikhan. Indien verzoeker, zoals nu word beweerd, in Duhok geboren en getogen is, was dit ongetwijfeld gebleken uit het gehoor in 2009.”

Voorts betoogt de verzoekende partij dat uit het feit dat er uit foto's, vermeldingen en vriendschapscontacten op Facebook een band blijkt met de stad Dohuk wordt ten onrechte door de verwerende partij afgeleid dat het dan wel zo moet zijn dat zowel de verzoekende partij als haar broer zijn opgegroeid in Amadiya en niet in Sheikhan. Nochtans ligt het vluchtelingenkamp waar verzoekers broer thans verblijft eveneens in Iraaks Koerdistan en hoeft het dus niet te verwonderen dat er wel degelijk banden terug te vinden zijn met Dohuk. De verzoekende partij stelt dat zij in het geheel niet geconfronteerd werd met de bevindingen van de verwerende partij zodat zij ook geen gelegenheid heeft om hierop een antwoord te bieden. Volgens de verzoekende partij beperkt de verwerende partij zich tot het trekken van ongegronde conclusies op basis van gegevens die, zoals het kenmerkend is voor Facebook, volledig willekeurig en zonder enige feitelijke controle, door de gebruikers zelf worden toegevoegd.

In het tweede middel citeert de verzoekende partij vooreerst artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Voorts betoogt de verzoekende partij dat: *“Aangezien de verwerende partij ten onrechte heeft besloten dat verzoeker niet afkomstig is uit Sheikhan, in de provincie Ninewa in Centraal-Irak (zie eerste middel), heeft zij niet onderzocht of verzoeker bij een terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade. Verwerende partij verricht het onderzoek enkel wat betreft Duhok in de Koerdische Autonome Regio. Zoals blijkt uit het relaas van verzoeker heeft deze, behalve zijn geboorteplaats, echter niets gemeen met Iraaks Koerdistan en is Duhok geen geldig terugkeeralternatief. Inderdaad verblijft zijn broer thans in een vluchtelingenkamp in Dumiz, maar nu zijn moeder daar overleden is en zijn zus ook weldra zal verhuizen, heeft verzoeker geen enkele band met dit gebied. Het risico op ernstige schade diende dan ook in hoofde van verzoeker te worden onderzocht ten aanzien van de regio Centraal-Irak. Enige motivering hieromtrent ontbreekt in haar geheel in de bestreden beslissing en brengt aldus de onwettigheid van deze beslissing met zich mee.”*

2.2. De verwerende partij heeft geen nota met opmerkingen ingediend, maar dient op 5 augustus 2020 een aanvullende nota in. Deze heeft betrekking op de veiligheidssituatie in de Irak; de verwerende partij brengt de volgende rapporten bij:

- UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019
- EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019
- EASO COI Report Iraq - Security situation van maart 2019
- EASO COI Report Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019
- COI Focus Irak – De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio van 20 november 2019
- COI Focus Irak – De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het vliegtuig van 19 september 2019

2.3. Onderzoek naar de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.1. In de bestreden beslissing wordt besloten tot de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in :

[...];

2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.”

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft deze bevoegdheid op grond van artikel 57/6, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor*

de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd: (...) 6° om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 in te trekken;”

Artikel 55/5/1 werd ingevoegd in de Vreemdelingenwet bij artikel 10 van de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming (BS 24 augustus 2015). Uit de memorie van toelichting bij genoemd artikel blijkt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus moet intrekken wanneer deze status werd toegekend op grond van feiten die de vreemdeling verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (Parl. St. Kamer, 2014-2015, nr. 54-1197/001, 26).

2.3.2. De verzoekende partij heeft op 22 april 2009 een verzoek om internationale bescherming ingediend. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij in het kader van haar beschermingsverzoek verklaarde in Sheikhan, gelegen in de provincie Ninewa (Centraal-Irak) geboren te zijn en aldaar heel haar leven gewoond te hebben. De verzoekende partij stelde ook dat haar etnische herkomst Koerd is. Er werden verschillende vragen over haar herkomst gesteld (gehoorverslag 12 juni 2009, p. 4-7 en p.11). De verzoekende partij heeft toen een identiteitskaart bijgebracht waarvan in de beslissing van 28 juli 2009 wordt gesteld dat: *“tenslotte dient opgemerkt dat u een valse/vervalste identiteitskaart heeft voorgelegd (zie rapport van de Federale Politie van 16 juni 2009 toegevoegd aan het administratief dossier) waardoor er niet alleen twijfels rijzen omtrent uw voorgehouden identiteit maar waaruit eveneens blijkt dat u op intentionele manier heeft getracht de Belgische asielinstanties om de tuin te leiden. Opnieuw ondermijnt dit uw algehele geloofwaardigheid”*. Echter werd vervolgens door de commissaris-generaal gemotiveerd dat: *“tot slot wenst het CGVS op te merken dat uit een grondige analyse van de actuele situatie in Centraal-Irak een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenland gewapend conflict (art. 48/4, §2, c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet). Gezien uw afkomst uit Centraal-Irak, uw positie en situatie in Irak, uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en aan een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht, wordt u rekening houdend met de actuele situatie in Centraal-Irak de status van subsidiaire bescherming toegekend.”*

Alhoewel er reeds twijfels waren over de identiteit van de verzoekende partij, heeft de commissaris-generaal de herkomst van de verzoekende partij niet betwist en oordeelde dat er in de provincie Ninewa, gelegen in Centraal Irak, een reëel risico bestond op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. De subsidiaire beschermingsstatus van de verzoekende partij wordt door de verwerende partij ingetrokken omdat *“de subsidiaire beschermingsstatus destijds werd toegekend op grond van door u verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van uw subsidiaire beschermingsstatus, zijnde uw identiteit en herkomst.”*

In casu heeft de Dienst Vreemdelingenzaken op 13 maart 2019 informatie overgemaakt aan het CGVS, met aanwijzingen dat op 18 september 2013 aan de verzoekende partij een Iraaks paspoort werd uitgereikt en dat zij naar Irak teruggekeerd is van 15 juli 2015 tot 6 augustus 2015 en van 8 september 2018 tot 30 september 2018. De verzoekende partij werd hierover nader gehoord op 7 augustus 2019 in het kader van een heroverweging van haar subsidiaire beschermingsstatus. De bevindingen die aanleiding hebben gegeven tot de intrekking van deze subsidiaire beschermingsstatus, worden hierna besproken.

2.3.4. Uit het paspoort dat zich in het administratief dossier bevindt blijkt dat de verzoekende partij dit paspoort verkregen heeft op 18 september 2013. Op dit paspoort staat vermeld dat de verzoekende partij geboren is op 3 maart 1987 te Dohuk. De provincie Dohuk ligt in de Koerdische Autonome Regio (KAR) in Noord-Irak. Deze gegevens verschillen fundamenteel van de gegevens dat de verzoekende partij bij haar oorspronkelijk verzoek om internationale bescherming meegedeeld heeft, en op grond waarvan zij subsidiaire bescherming gekregen heeft. De verzoekende partij verklaarde bij het indienen van haar verzoek om internationale bescherming in 2009 dat ze in Sheikhan, gelegen in de provincie Ninewa (Centraal-Irak) geboren te zijn op 2 november 1989 en aldaar heel haar leven gewoond te

hebben. Haar herkomst uit Sheikhan, gelegen in de provincie Ninewa (Centraal-Irak), zoals ter terechtzitting bevestigd, was doorslaggevend voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Noch in het verzoekschrift noch ter terechtzitting wordt dit door de verzoekende partij betwist. Ter terechtzitting benadrukt de verwerende partij dat indien de verzoekende partij geen misleidende informatie over haar regio van herkomst gegeven had, dan had ze geen subsidiaire beschermingsstatus gekregen daar personen afkomstig uit de provincie Dohuk op het ogenblik dat de verzoekende partij haar status toegekend kreeg niet in aanmerking kwamen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

In de bestreden beslissing wordt terecht gemotiveerd dat er geenszins aangenomen kan worden dat de verzoekende partij niet op de hoogte was dat zij op 3 januari 1987 in de provincie Duhok geboren was bij het indienen van haar verzoek om internationale bescherming in 2009 en dat ze dit pas vernam toen ze op de ambassade een paspoort aangevraagd heeft in 2013 waardoor er moet aangenomen worden dat ze afkomstig is uit de provincie Dohuk gelegen in de Koerdische Autonome Regio (KAR) omdat

- het inderdaad weinig aannemelijk is dat haar moeder of vader haar nooit ingelicht zou hebben over haar juiste geboorteplaats en –datum, want dit zijn cruciale identiteitsgegevens.
- het ook weinig geloofwaardig is dat de verzoekende partij nooit eerder identiteitsdocumenten gehad zou hebben waarop ‘Amadiya’ of ‘Duhok’ als haar geboorteplaats aangegeven zou staan. Aangezien de Iraakse ambassade in Parijs en Brussel documenten afleveren waarop Duhok aangegeven staat als haar geboorteplaats, kan redelijkerwijze aangenomen worden dat ook de eerdere identiteitsdocumenten die de verzoekende partij gehad zou hebben dit zouden aangeven als haar geboorteplaats. In dat opzicht is het dan ook weinig geloofwaardig dat de verzoekende partij haar echte geboorteplaats nooit eerder te weten zou zijn gekomen of dat haar eerdere identiteitsdocumenten telkens ‘Sheikhan’ zouden vermelden als haar geboorteplaats.
- de verzoekende partij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming in 2009, een Iraakse identiteitskaart voorgelegd heeft waarop stond dat haar geboorteplaats ‘Sheikhan’ was, maar dit identiteitsdocument werd door de Federale Politie als ‘vals’ beschouwd.
- de verzoekende partij tegenstrijdige verklaringen afgelegd heeft over haar woonplaats in Sheikhan. Tijdens haar persoonlijk onderhoud van 7 augustus 2019 beweert de verzoekende partij binnen Sheikhan in ‘Seroqani’ gewoond te hebben (notities persoonlijk onderhoud van 7 augustus 2019, p. 13), terwijl ze in het kader van haar verzoek om internationale bescherming in 2009 verklaarde dat altijd in de wijk ‘Ares Ain’ in Sheikhan gewoond te hebben ‘Sarugani’ (ofwel ‘Seroqani’) een dorp buiten de stad Sheikhan was dat bekend stond voor zijn waterbron (notities persoonlijk onderhoud van 12 juni 2009, p. 1).
- haar huidige kennis over Sheikhan bijzonder gebrekkig is: *“Zo slaagt u er niet in om andere wijken of buurten van Sheikhan op te sommen en blijft u zeer algemeen door te stellen dat er veel plaatsen waren, waaronder ziekenhuizen, bergen en scholen (CGVS, p. 13). Hoewel u er wel in slaagt om enkele omliggende dorpen te vermelden, is het opvallend dat geen van de door u genoemde dorpen op kaart teruggevonden kunnen worden (zie administratief dossier). U haalt hierbij aan dat u veel vergeten bent omdat u ondertussen al tien jaar geleden vertrokken bent uit Sheikhan (CGVS, p. 13). Deze uitleg kan echter verre van overtuigen. Van iemand die beweert gedurende een periode van ongeveer 20 jaar in Sheikhan gewoond te hebben, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij beter op de hoogte is van zijn stad, ook jaren na zijn vertrek. Uw huidige gebrekkige kennis over Sheikhan doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Sheikhan.”*
- op haar identiteitsdocumenten Duhok, Noord-Irak, staat aangegeven als haar geboorteplaats, ze meermaals naar de Koerdische Autonome Regio reisde, in Dohuk telkens meer dan twintig dagen verbleven en haar kennis over Sheikhan zeer gebrekkig is,
- voorts terecht wordt gesteld dat *“Zo kon via uw Facebookpagina immers ook de Facebookpagina van uw broer [K.] teruggevonden worden. Hoewel u beweert dat uw broer momenteel in een opvangcentrum voor vluchtelingen in Domiz verblijft (CGVS, p. 6), is het bijzonder opmerkelijk dat uw broer op zijn Facebookpagina bij zijn publieke plaatsbepaling aangeeft afkomstig te zijn uit ‘Duhok’, momenteel in ‘Amedi’ (Amadiya) te verblijven en een video post over de sneeuwval in de stad Amedi (zie kopie in het administratief dossier). Bovendien geeft uw broer op zijn Facebookpagina ook aan dat hij gestudeerd heeft aan het ‘Amedy technical institue Administration of Department’, andermaal een duidelijke verwijzing naar een vast verblijf in Amadiya en Iraaks-Koerdistan. Dat uw broer op zijn Facebookpagina zijn band met Duhok en Amadiya op een dergelijke expliciete wijze uit, doet verder vermoeden dat de band die u en uw familie met Duhok en Amadiya hebben groter is dan u zelf tracht voor te houden. Daarnaast geeft uw broer op zijn Facebookpagina ook aan bij de politie van Duhok te werken en post hij verschillende foto’s waarop hij in een Koerdisch politie-uniform valt te zien. Het is allesbehalve geloofwaardig dat uw broer bij de politie van Duhok zou werken indien hij zelf niet uit de regio afkomstig zou zijn en hij momenteel in*

Domiz in een opvangcentrum voor vluchtelingen zou verblijven. Bovenstaande bevindingen lijken er daarentegen veeleer op te wijzen dat uw broer geboren en getogen is in Iraaks-Koerdistan en zijn leven zich daar ook altijd heeft afgespeeld. Bijgevolg kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat uw broer, en bij uitbreiding ook de rest van uw familie, momenteel in een opvangcentrum voor vluchtelingen in Domiz verblijft, waardoor evenmin geloof gehecht kan worden aan uw verblijf bij uw broer en zus in Domiz tijdens uw reizen naar Iraaks-Koerdistan in 2015 en 2018. U geeft bijgevolg ook geen zicht op de situatie van uw familie in Iraaks-Koerdistan en waar u verbleven heeft bij uw reizen naar Iraaks-Koerdistan van 2015 en 2018. Bovenstaande bevindingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw geboorteplaats en versterkt andermaal het vermoeden dat u, als 'broer van', niet van Sheikhan, Centraal-Irak, afkomstig bent maar dat u daarentegen wel geboren en getogen bent in Duhok, Iraaks-Koerdistan."

- wanneer op de eigen Facebookpagina gekeken wordt naar de 'vind-ik-leuks' en commentaren op haar foto's, valt meteen op dat van de personen met wie de verzoekende partij op Facebook interactie heeft een groot deel bij hun publieke plaatsbepaling aangeeft afkomstig te zijn uit Duhok, Iraaks-Koerdistan. Er dient dan ook geconcludeerd te worden dat uw vriendennetwerk op Facebook voornamelijk bestaat uit personen afkomstig van of verblijven in Duhok, Iraaks-Koerdistan. Voorts wordt terecht gesteld dat: *"Daarenboven is het bijzonder opvallend dat u kort na uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 7 augustus 2019 plots besloot uw Facebookpagina af te schermen en de publiek zichtbare foto's te verwijderen (zie kopie in het administratief dossier). Dat u het nodig achtte om na uw persoonlijk onderhoud op het CGVS uw Facebookpagina af te schermen en foto's te verwijderen, lijkt er op te wijzen dat u bepaalde informatie voor de Belgische autoriteiten verborgen trachtte te houden. Andermaal doet dit het vermoeden rijzen dat u de Belgische autoriteiten bewust trachtte te misleiden."*

Daar op haar identiteitsdocumenten Duhok, Noord-Irak, staat aangegeven als haar geboorteplaats, ze meermaals naar de Koerdische Autonome Regio gereisd is, daar telkens gedurende meer dan twintig dagen verbleven is, haar tegenstrijdige verklaringen over haar woonplaats in Sheikhan, haar kennis over Sheikhan zeer gebrekkig is en haar vriendenkring zich hoofdzakelijk in Dohuk bevindt kan redelijkerwijze aangenomen worden dat haar daadwerkelijke herkomst niet in Sheikhan, Centraal-Irak, is maar wel in Duhok te Noord-Irak ligt.

Waar de verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat het niet redelijk is om herkomstvragen over Shaikhan te stellen daar ze deze regio meer dan tien jaar geleden verlaten heeft, wijst de Raad erop dat er redelijkerwijze mag verwacht worden dat de verzoekende partij eenduidige verklaring aflegt over haar woonplaats in Shaikhan aflegt, want ze houdt voor heel haar leven tot aan haar vertrek uit Irak daar gewoond te hebben. *In casu* heeft de verzoekende partij hierover tegenstrijdige verklaringen afgelegd. Daarenboven heeft de verzoekende partij verklaard meer dan twintig jaar in Shaikhan gewoond te hebben. Bijgevolg kan er van haar redelijkerwijze verwacht worden, dat ze zelfs tien jaar na haar vertrek, toch nog een aantal wijken of plaatsen waar zich bijvoorbeeld een ziekenhuis of school bevindt, weet weer te geven.

Het gegeven dat de verzoekende partij voor haar vertrek naar Irak, zich bij de gemeente geïnformeerd heeft of zij mocht reizen naar Irak, doet evenmin afbreuk aan hetgeen voorafgaat. Dit element is immers onvoldoende om aan te nemen dat de verzoekende partij uit Sheikhan, gelegen in de provincie Ninewa afkomstig is.

De Raad acht voorgaande bevindingen voldoende determinerend om het besluit dat de subsidiaire beschermingsstatus onterecht werd toegekend aan de verzoekende partij op basis van valse verklaringen betreffende haar beweerde herkomst uit Sheikhan, gelegen in de provincie Ninewa – wat het doorslaggevend element was om haar internationale bescherming te verlenen – te schragen. Het betoog in het verzoekschrift doet hier geen afbreuk aan.

Vooreerst beperkt de verzoekende partij zich tot een herhaling van wat zij eerder tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS reeds verklaard heeft. Het louter herhalen van haar verschoningsgronden waarom zij niet op de hoogte was van haar geboorteplaats, dat zij dit pas in 2013 vernomen heeft bij de afgifte van haar paspoort, dat zij slechts enkele maanden in Amadiya gewoond heeft en na een verblijf in Turkije zich in Sheikhan gevestigd heeft, is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten. Het komt derhalve aan de verzoekende partij toe om de hoger aangehaalde pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen.

Het is inderdaad zo dat in het kader van haar oorspronkelijk verzoek om internationale bescherming de verwerende partij een onderzoek naar de regio van herkomst van de verzoekende partij gevoerd heeft door haar herkomstvragen te stellen. Gelet op de elementen die heden voorliggen, namelijk het paspoort van de verzoekende partij, blijkt hieruit enkel dat de verzoekende partij zich destijds goed voorbereid heeft op haar persoonlijk onderhoud zodat de verwerende partij misleid werd.

De verzoekende partij betoogt dat uit de foto's, vermeldingen en vriendschapscontacten weliswaar een band blijkt met Dohuk, maar dat dit onvoldoende is om haar herkomst in vraag te stellen. Des te meer omdat het vluchtelingenkamp waar haar broer verblijft in Iraaks Koerdistan ligt. In dit verband benadrukt de Raad dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten de subsidiaire beschermingsstatus onterecht werd toegekend aan de verzoekende partij op basis van valse verklaringen betreffende haar beweerde herkomst uit Sheikhan, gelegen in de provincie Ninewa.

Waar de verzoekende partij aanvoert dat zij niet werd geconfronteerd met de bevindingen van de verwerende partij, dient erop gewezen dat de verzoekende partij zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die zij aflegt en dat het niet aan de *protection officer* toekomt om het persoonlijk onderhoud te "sturen", alsook dat geen enkele rechtsregel de commissaris-generaal ertoe verplicht om, zo dit al mogelijk zou zijn, de verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud onmiddellijk te confronteren met ieder motief en/of iedere vaststelling die in de bestreden beslissing wordt aangehaald. Bovendien heeft de verzoekende partij de gelegenheid om bij de Raad de nodige toelichting te verstrekken met betrekking tot de in de bestreden beslissing aangehaalde vaststellingen.

Voorts kan worden opgemerkt dat de verzoekende partij de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat: *"De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Wat betreft de medische attesten en de overlijdensakte van uw moeder dient te worden opgemerkt dat het hier enkel kopieën, én geen originele stukken, betreft, waardoor de authenticiteit en herkomst van deze documenten niet kan worden nagegaan. Dergelijke kopieën zijn gemakkelijk manipuleerbaar en kunnen bovendien door om het even wie, waar en wanneer zijn opgemaakt. Aldus dragen deze documenten geen bewijswaarde. Hierbij dient bovendien nog aan toegevoegd te worden dat er in Irak op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten, aangekocht kunnen worden (zie Landeninformatie CGVS "COI Focus Irak: corruptie en documentenfraude"). De bewijswaarde hiervan is dus zeer gering. De overige door u voorgelegde identiteitsdocumenten, met name uw paspoort, identiteitskaart en individualiteitsattest, doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Deze documenten tonen immers net aan dat u niet van Sheikhan, maar daarentegen wel van Duhok afkomstig bent. Evenmin doen de door u voorgelegde Belgische documenten, met name uw uittreksel uit het strafregister, medisch attest en gezinssamenstelling, afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Deze documenten tonen immers enkel uw verblijf in België en blanco strafregister aan, elementen die momenteel niet ter discussie staan."* De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de verzoekende partij doelbewust heeft getracht om relevante elementen van haar identiteit en herkomst achter te houden om te verhinderen dat de bevoegde instanties zicht kregen op essentiële informatie met betrekking tot verzoekers nood aan internationale bescherming. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing, dient echter te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet heeft voldaan aan de op haar rustende plicht tot medewerking, dat zij in België een verzoek om internationale bescherming heeft aangevraagd en dat haar subsidiaire beschermingsstatus destijds werd toegekend op grond van door haar verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor het toekennen van haar beschermingsstatuut, dat haar actuele en feitelijke herkomst immers niet in Sheikhan, gelegen in de provincie Ninewa ligt maar in de provincie Dokuk (KAR) en dat haar persoonlijk gedrag, met name het feit dat zij herhaaldelijk en vrijwillig naar Irak is teruggekeerd, er bovendien op wijst dat zij geen reëel risico op ernstige schade loopt. Deze vaststelling volstaat om, steunend op artikel 55/5/1, §2, 2° van de Vreemdelingenwet, over te gaan tot intrekking van de aan verzoekende partij op 29 juli 2009 toegekende subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. De door verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud aangehaalde argumenten kunnen het behoud van haar subsidiaire beschermingsstatus niet wettigen.

Zo kan de verzoekende partij zich niet baseren op de elementen die aan de basis liggen van haar ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas, waarin zij volhardt, om aannemelijk te maken dat zij in geval van terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat volgt, toont de verzoekende partij voor het overige geen andere concrete, persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat zij in Irak een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon.

Wat betreft een reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat de verwerende partij bij aanvullende nota van 5 augustus 2020 de beschikbare landeninformatie heeft aangevuld zoals hoger reeds weergegeven:

De commissaris-generaal benadrukt terecht dat nergens in de voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Iraakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Zowel uit de UNHCR-richtlijnen als uit de EASO Guidance note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet, gelet op de regio van herkomst van de verzoekende partij in Irak, *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk worden beoordeeld.

De commissaris-generaal zet in zijn aanvullende nota op basis van de meest recente landeninformatie het volgende uiteen over de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja: *“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie het EASO COI Report Iraq - Security situation van maart 2019, en de COI Focus Irak – De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio van 20 november 2019) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en PMU verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. De twee grootste partijen (de KDP en de PUK) slaagden er, vijf maanden na de parlementsverkiezingen in de KAR, op 4 maart 2019 wel in om een politiek akkoord te bereiken. Op 10 juli 2019 werd de nieuwe regering, bestaande uit de KDP, de PUK en Gorran, ingezworen. De relaties tussen de KRG en de federale regering staan nog steeds op scherp door de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden en het uitblijven van een akkoord over de verdeling van de inkomsten uit de olie-productie, al zijn deze spanningen in de loop van 2018 en 2019 wel verminderd. De federale regering verwijderde op 16 februari 2019 alle controleposten met de KAR die na het onafhankelijkheidsreferendum waren opgetrokken en maakte een maand later voor het eerst in jaren opnieuw het wettelijk voorziene federale budget voor de KRG over, waardoor achterstallige ambtenarenlonen konden worden uitbetaald. Ten slotte sloten de beide regeringen in juli 2019 een akkoord over de veiligheidshandhaving in de betwiste gebieden. De aanhoudende spanningen hebben tot op heden weinig impact op de veiligheidssituatie in de KAR.*

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van de Iraqi Security Forces, pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden. Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije zeven jaar vier grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, november 2014, april 2015, en juli 2018. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen viel een beperkt aantal burgerdoden.

Daarnaast vonden in de KAR een aantal geïsoleerde en kleinschalige aanvallen van ISIL plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. Niettegenstaande de KAR relatief gespaard blijft van ISIL-activiteiten, geniet ISIL steun in het gebied rond het Halabja-gebergte, en is het erin geslaagd zijn draagvlak en invloed uit te breiden tot voorbij het Halabja-gebergte, mede door lokale Koerdische

strijders te rekruteren. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Koerdische autoriteiten in 2018 en 2019 meerdere vermeende ISIL-cellen hebben opgerold. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Koerdische veiligheidsdiensten om dergelijk geweld te voorkomen.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in het gebied aan de grens met Iran en Turkije, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. Sinds er op 25 juli 2015 een einde kwam aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK, voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen. In 2018 en 2019 voerde het Turkse leger de luchtaanvallen significant op. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is evenwel beperkt. In december 2017 begon het Turkse leger ook grondoffensieven uit te voeren op Iraaks grondgebied, waardoor de aanwezigheid van Turkse militairen in de rurale gebieden in Dohuk en Erbil toenam. Eind mei 2019 lanceerde het Turkse leger een gecombineerd lucht- en grondoffensief in de regio Hakurk, gelegen in het noorden van de provincie Erbil. Een tweede operatie in het grensgebied volgde in augustus. Deze operaties veroorzaken ontheeming van inwoners van dorpen in het gebied maar het aantal burgerdoden blijft beperkt.

Sinds een viertal jaar voert Iran, in de strijd tegen de Iraans-Koerdische rebellen van de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PDK (Kurdistan Democratic Party), opnieuw sporadisch aanvallen uit op KDPI- en PDK-doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. Het aantal burgerslachtoffers dat bij deze acties en aanvallen valt, is zeer beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, en de COI Focus Irak – De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het vliegtuig van 19 september 2019) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers over luchthavens beschikt in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn.

Sinds eind maart 2018 zijn terug rechtsreeks vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in. De Turkse nationale vliegtuigmaatschappij Turkish Airlines besliste omwille van politieke redenen alleen nog op Erbil en niet meer op Suleimaniya te vliegen."

Samen met de commissaris-generaal concludeert de Raad dat er actueel in de KAR geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar de KAR louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct, dan wel niet langer actueel zou zijn.

Evenwel wordt niet ontkend dat de veiligheidssituatie in de KAR nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat in het arrest Elgafaji van het Hof van Justitie wordt gesteld, de vraag of verzoekers persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de KAR in hunnen hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat zij bij een terugkeer naar de KAR een reëel risico lopen op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon.

Het Hof van Justitie heeft de aard van de 'persoonlijke omstandigheden' niet gepreciseerd. Niettemin kunnen deze omstandigheden, in het licht van het beginsel van autonomie van begrippen, zoals bevestigd door het Hof, alsook in het licht van de noodzaak aan een uitlegging die nuttig effect geeft aan de wet, niet van dezelfde aard zijn als de elementen die aan bod komen in het kader van een beoordeling van de vervolgingsvrees in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of het reëel risico in de zin van artikel 48/4, § 2, sub a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De persoonlijke omstandigheden van de verzoeker in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet zijn dus omstandigheden die tot gevolg hebben dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, en dit zelfs wanneer het geweld hem niet meer dan een ander persoon specifiek viseert. Dit kan, bijvoorbeeld, het geval zijn wanneer een verhoogde kwetsbaarheid, een verscherpte lokale vatbaarheid of een precaire socio-economische situatie tot gevolg heeft dat een verzoeker een groter risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld.

De verzoekende partij brengt evenwel geen persoonlijke omstandigheden aan die in haar hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen. De Raad herinnert er tenslotte aan dat "persoonlijke omstandigheden" niet van dezelfde aard zijn als de elementen die aan bod komen in het kader van een beoordeling van de vervolgingsvrees in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij laat na het bewijs te leveren dat zij specifiek worden geraakt, om redenen die te maken hebben met haar persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Dohuk. Evenmin zijn er elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

2.3.6. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat zich actueel een intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus opdringt zoals bepaald in artikel 55/5/1, §2, 2° van de Vreemdelingenwet daar vast is komen te staan dat verzoekers actuele en feitelijke herkomst niet in Sheikhan, gelegen in de provincie Ninewa ligt maar in de provincie Dohuk (KAR), dat zijn subsidiaire beschermingsstatus destijds aldus werd toegekend op grond van door hem verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor het toekennen van zijn beschermingsstatuut, en dat zijn persoonlijk gedrag, met name het feit dat hij herhaaldelijk en vrijwillig naar Irak is teruggekeerd, er bovendien op wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.

2.3.7. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft deze beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. X; RvS 31 oktober 2006, nr. X; RvS 10 oktober 2006, nr. X; RvS 10 oktober 2006, nr. X; RvS 21 september 2005, nr. X; RvS 21 september 2005, nr. X).

Daar vast is komen te staan dat verzoekers actuele en feitelijke herkomst niet in Sheikhan, gelegen in de provincie Ninewa ligt maar in de provincie Dohuk (KAR), diende de bestreden beslissing geen analyse te bevatten omtrent de veiligheidssituatie in Sheikhan.

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. X). Dit onderdeel van het middel is ongegrond.

2.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat de verzoekende partij in een persoonlijk onderhoud de kans heeft gekregen om de redenen aan te halen waarom zijn status behouden dient te blijven. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal verzoekers dossier op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze heeft beoordeeld en zijn beslissing heeft genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.3.9. De beslissing van de commissaris-generaal wordt bevestigd. De subsidiaire beschermingsstatus die verzoeker werd toegekend op basis van verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse

verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning ervan, wordt ingetrokken op grond van artikel 55/5/1, § 2, 2°, van de Vreemdelingenwet.

2.3.10. De verzoekende partij vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

De middelen zijn ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend twintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. KEGELS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. KEGELS

M. RYCKASEYS